

Stat op, min sjæl, i morgengry

Th. Laub 1909

1. Stat op, min sjæl, i mor - gen - gry! Lad søvn og sorg og frygt nu fly, lad al din kla - ge bli - ve

2. Af - væb - net nu og ø - de - lagt for e - vig er al Hel - veds magt; thi han, som var af dø - den

3. *Stands,* dy - be hjer - te - suk i løn! En mor - gen - rø - de him - mel - skøn sig hvæl - ver o - ver dem, som

4. Syng, me - nig - hed, syng fry - de - sang med ån - de - røst og hjer - te - klang, gak syn - gen - de din ven i

5. Kom, hjer - te, med hvad dødt du har, hvad du med sorg til gra - ven bar, gak med det alt til ham, som

bor - te, thi her er nyt fra dø - dens por - te! O sa - lig på - ske - mor - gen - stund med guld i mund!

fan - gen, er med tri - umf af gra - ven gan - gen. O sa - lig på - ske - mor - gen - stund med guld i mund!

so - ve i sor - ten muld og un - der vo - ve. O sa - lig på - ske - mor - gen - stund med guld i mund!

mø - de, som kom - mer til dig fra de dø - de! O sa - lig på - ske - mor - gen - stund med guld i mund!

dø - de, men le - ven - de dig nu vil mø - de! O sa - lig på - ske - mor - gen - stund med guld i mund!

6. Guds Himmerige er jo dit;
 vent, hjerte, vent endnu kun lidt,
 da døden opslugt er til sejer,
 og evigt liv i alt du ejer.
 O salig påskemorgenstund
 med guld i mund!